

CA FLOAREA DE CAIS

STOMFF ANDREI AUREL

CA FLOAREA DE CAIS

Sunt trist ca floarea de cais
Când simte c-o sărută vântul,
Și că se-apropie pământul
Cu nesfârșitul paradis.

Mă doare din adâncuri timpul
Ce nu-l mai am să te iubesc,
Și știu că n-am să te găsesc
Când voi recâștiga Olimpul.

Corăbiile se duc și vin
Purtându-mi visele spre zări.
În gândul meu se-aud chemări
Spre templul căruia mă-nchin.

Atunci, deodată pocăit,
Îmbrac o rasă monahală
Și urc pe cea mai ireală
Potecă înspre infinit.

Se pare că așa mi-e scris,
Să te iubesc neconținut,
Și te iubesc cum n-am iubit.
Sunt trist ca floarea de cais.